

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B**

DYREKTYWA RADY 1999/74/WE

z dnia 19 lipca 1999 r.

ustanawiająca minimalne normy ochrony kur niosek

(Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 53)

zmieniona przez:

Dziennik Urzędowy

		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie rady (WE) NR 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r.	L 122	1	16.5.2003
► <u>M2</u>	Dyrektywa Rady 2013/64/UE z dnia 17 grudnia 2013 r.	L 353	8	28.12.2013
► <u>M3</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r.	L 95	1	7.4.2017

DYREKTYWA RADY 1999/74/WE
z dnia 19 lipca 1999 r.
ustanawiająca minimalne normy ochrony kur niosek

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia minimalne normy ochrony kur niosek.

2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do:

— ferm z ilością kur niosek mniejszą niż 350,

— ferm utrzymujących hodowle kur niosek.

Jednakże takie fermy w dalszym ciągu podlegają odpowiednim wymaganiom dyrektywy 98/58/WE.

Artykuł 2

1. Definicje w art. 2 dyrektywy 98/58/WE stosuje się w miarę potrzeby.

2. Dodatkowo do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) „kury nioski” oznaczają: kury gatunku *Gallus gallus*, które osiągnęły zdolność do składania jaj i są hodowane dla produkcji jaj nieprzeznaczonych do wylęgu;

b) „gniazdo” oznacza: wydzielone miejsce do znoszenia jaj, którego składniki podłogi nie mogą zawierać siatki drucianej mogącej stykać się z ptakami, przeznaczone dla indywidualnych kur lub grup kur (gniazdo grupowe);

c) „ściółka” oznacza: dowolny kruchy materiał umożliwiający kurom zaspokojenie ich potrzeb etologicznych;

d) „powierzchnia użytkowa” oznacza: powierzchnię o szerokości co najmniej 30 cm i nachyleniu podłogi nie przekraczającym 14 %, z wysokością prześwitu co najmniej 45 cm. Powierzchnie gniazd nie są uważane za powierzchnie użytkowe.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie, w zależności od systemu lub systemów przez nie przyjętych, zapewniają, aby właściciele oraz posiadacze kur niosek stosowali nie tylko odpowiednie przepisy dyrektywy 98/58/WE i załącznika do niniejszej dyrektywy, ale również określone poniżej szczególne wymagania dla każdego z systemów, a mianowicie:

a) przepisy ustanowione w rozdziale I w odniesieniu do systemów alternatywnych;

b) lub przepisy ustanowione w rozdziale II w odniesieniu do nieulepszonych systemów klatek;

▼B

- c) lub przepisy rozdziału III dotyczące ulepszonych klatek.

ROZDZIAŁ I

Przepisy mające zastosowanie do systemów alternatywnych*Artykuł 4*

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby począwszy od dnia 1 stycznia 2002 r. wszystkie nowobudowane lub przebudowywane systemy produkcji, określone w tym rozdziale, oraz wszystkie takie systemy produkcji wprowadzone do użytkowania po raz pierwszy spełniały co najmniej poniższe wymagania.

- 1) Wszystkie systemy muszą być wyposażone w taki sposób, aby wszystkie kury nioski miały:

- a) podajnik podłużny, zapewniające przynajmniej 10 cm na ptaka, lub podajniki koliste, zapewniające przynajmniej 4 cm na ptaka;
- b) stałe koryta poidłowe zapewniające 2,5 cm na kurę, albo kołowe koryta poidłowe zapewniające 1 cm na kurę.

Dodatkowo, w przypadku gdy są stosowane poidła smoczkowe lub kubki, na każde 10 kur przypada jedno poidło smoczkowe lub kubek. W przypadku, gdy punkty pojenia są przyłączone do instalacji wodociągowej, w zasięgu każdej kury znajdują się co najmniej dwa kubki lub dwa poidła smoczkowe;

- c) co najmniej jedno gniazdo na każde siedem kur. Jeżeli stosowane są gniazda grupowe, na maksimum 120 kur musi przypadać co najmniej 1 m² powierzchni gniazda;
- d) odpowiednie grzędę, bez ostrych krawędzi, i zapewniające co najmniej 15 cm na kurę. Grzędę nie wolno umieszczać ponad ściółką oraz odstęp poziomy między grzędami musi wynosić co najmniej 30 cm, a odstęp poziomy między grzędą a ścianą musi wynosić co najmniej 20 cm;
- e) co najmniej 250 cm² powierzchni ściółki na kurę, przy czym ściółka zajmuje co najmniej jedną trzecią powierzchni podłogi.
- 2) Podłogi tych urządzeń muszą być zbudowane w taki sposób, aby odpowiednio wspierały każdy ze skierowanych do przodu pazurów każdej łapy.
- 3) W uzupełnieniu do przepisów ustanowionych w pkt 1 i 2,
- a) jeżeli stosowane są systemy hodowli, gdzie kury nioski mogą swobodnie przemieszczać się między różnymi poziomami,
- i) może być nie więcej niż cztery poziomy;
- ii) wysokość prześwitu między poziomami musi wynosić co najmniej 45 cm;
- iii) urządzenia do karmienia i pojenia muszą być rozmieszczone w taki sposób, aby zapewnić jednakowy dostęp dla wszystkich kur;

▼B

iv) poziomy muszą być tak rozplanowane, aby zapobiegać opadaniu odchodów na niższe poziomy.

b) Jeżeli kury nioski mają dostęp do otwartych wybiegów:

i) musi być kilka otworów dających bezpośredni dostęp do przestrzeni zewnętrznej, o wysokości co najmniej 35 cm i szerokości co najmniej 40 cm, ciągnącej się wzdłuż całej długości budynku; w każdym przypadku na grupę 1 000 kur musi być dostępny otwór o szerokości 2 m;

ii) otwarte wybiegi muszą posiadać:

— powierzchnię właściwą dla obsady zwierząt i dla rodzaju podłoża w celu zapobieżenia jakimkolwiek zakażeniom,

— schronienie na wypadek niepogody i pojawienia się drapieżników oraz, w razie potrzeby, odpowiednie koryta poidłowe.

4) Obsada zwierząt nie może przekraczać dziewięciu kur niosek na m² powierzchni użytkowej.

Jednakże w przypadku gdy powierzchnia użytkowa odpowiada dostępnej powierzchni podłoża, Państwa Członkowskie mogą zezwolić, do dnia 31 grudnia 2011 r. na obsadę 12 niosek na m² dostępnej powierzchni dla ferm, które stosują ten system w dniu 3 sierpnia 1999 r.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, aby minimalne wymagania ustanowione w ust. 1 stosować dla wszystkich systemów alternatywnych od dnia 1 stycznia 2007 r.

ROZDZIAŁ II

Przepisy mające zastosowanie do hodowli w systemach klatek nieulepszonych*Artykuł 5*

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby od dnia 1 stycznia 2003 r. wszystkie systemy klatek, określone w niniejszym rozdziale, spełniały co najmniej następujące wymagania:

1) dla każdej kury nioski musi być zapewnione co najmniej 550 cm² powierzchni klatki na kurę, mierzone w płaszczyźnie poziomej, która może być używana bez ograniczeń, w szczególności nie obejmującej uchylnej płyty do usuwania odchodów, mogącej ograniczyć dostępną powierzchnię;

2) musi być zapewniony żłób, który może być używany bez ograniczeń. Jego długość musi wynosić co najmniej 10 cm pomnożone przez ilość kur w klatce;

3) o ile poidła smoczkowe lub kubki nie są stosowane, każda klatka musi posiadać stały kanał poidłowy o takiej samej długości jak żłób, wymieniony w pkt 2. W przypadku gdy, punkty poidłowe są przyłączone do instalacji wodociągowej, w zasięgu każdej klatki muszą znajdować się co najmniej dwa poidła smoczkowe lub dwa kubki;

▼ B

- 4) klatki muszą mieć wysokość co najmniej 40 cm na co najmniej 65 % powierzchni klatki, i nie mniej niż 35 cm w dowolnym punkcie;
- 5) podłogi klatek muszą być zbudowane w taki sposób, aby wspierać odpowiednio każdy, skierowany do przodu pazur każdej łapy. Nachylenie podłogi nie może przekraczać 14 % lub 8 %. W przypadku podłóg, w których zastosowano inną niż drucianą prostokątną siatkę, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na większe nachylenie;
- 6) klatki wyposażone są w odpowiednie przyrządy do skracania pazurów.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, by hodowla w klatkach, określona w niniejszym rozdziale, była zakazana z mocą od dnia 1 stycznia 2012 r. Dodatkowo, z mocą od dnia 1 stycznia 2003 r. klatki, określone w niniejszym rozdziale, nie będą mogły być budowane lub wprowadzane do użycia po raz pierwszy.

▼ M2

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 kury nioski na Majotcie jako regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanym dalej „Majottą”) mogą być nadal hodowane w klatkach, o których mowa w niniejszym rozdziale, do dnia 31 grudnia 2017 r.

Od dnia 1 stycznia 2014 r. na Majotcie nie można budować klatek, o których mowa w niniejszym rozdziale, ani wprowadzać ich po raz pierwszy do użytku.

Jaja pochodzące z ferm zajmujących się hodowlą kur w klatkach, o których mowa w niniejszym rozdziale, wprowadza się do obrotu wyłącznie na lokalnym rynku Majotty. Jaja te oraz ich opakowania muszą być wyraźnie opatrzone specjalnym oznaczeniem, aby umożliwić przeprowadzanie niezbędnych kontroli. Do dnia 1 stycznia 2014 r. dokładny opis tego specjalnego oznaczenia zostaje przekazany Komisji.

▼ B

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie do hodowli w ulepszonych klatkach*Artykuł 6*

Państwa Członkowskie zapewniają, aby po dniu 1 stycznia 2002 r. wszystkie klatki określone w niniejszym rozdziale spełniały co najmniej następujące wymagania:

- 1) kury nioski muszą mieć:
 - a) co najmniej 750 cm² powierzchni klatki na jedną kurę, z czego 600 cm² stanowi powierzchnię użytkową; wysokość klatki w obszarze poza przestrzenią użytkową wynosi co najmniej 20 cm w każdym punkcie, a każda z klatek ma powierzchnię całkowitą nie mniejszą niż 2 000 cm²;
 - b) gniazdo;
 - c) ściółkę, w której możliwe jest dziobanie i drapanie;

▼ B

- d) odpowiednie grzędę, zapewniające co najmniej 15 cm na jedną kurę;
- 2) musi być zapewniony złób, który może być używany bez ograniczeń. Jego długość musi wynosić co najmniej 12 cm pomnożone przez ilość kur w klatce;
- 3) każda klatka musi posiadać system pojenia odpowiedni dla rozmiaru grupy; W przypadku, gdy są zastosowane poidła smoczkowe, w zasięgu każdej kury muszą znajdować się co najmniej 2 poidła smoczkowe lub dwa kubki;
- 4) aby ułatwić kontrolę urządzeń, wprowadzanie i wyprowadzanie kur, musi istnieć przejście między rzędami klatek o szerokości minimum 90 cm oraz musi być zachowany odstęp o wysokości co najmniej 35 cm między podłogą budynku a dolną kondygnacją klatek;
- 5) klatki muszą być wyposażone w odpowiednie przyrządy do skracania pazurów.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe*Artykuł 7*

Państwa Członkowskie zapewniają, aby фермы objęte zakresem zastosowania niniejszej dyrektywy zostały zarejestrowane przez właściwe władze i otrzymały odróżniający je numer, który będzie narzędziem śledzenia jaj wprowadzanych do obrotu, przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

Uzgodnienia dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu zostaną przyjęte przed dniem 1 stycznia 2002 r., zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11.

*Artykuł 8***▼ M3**

2. Państwa członkowskie każdego roku do dnia 31 sierpnia przedkładają Komisji sprawozdanie roczne za poprzedni rok z inspekcji przeprowadzonych przez właściwy organ w celu zweryfikowania zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy. Sprawozdaniu towarzyszy analiza najważniejszych ustaleń dotyczących wystąpienia niezgodności oraz krajowy plan działania na rzecz zapobiegania ich występowaniu lub ograniczenia ich w następnych latach. Komisja przekazuje państwom członkowskim streszczenia tych sprawozdań.

▼ B

3. Przed dniem 1 stycznia 2002 r. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11, przedstawi projekty harmonizacji następujących zagadnień:

▼ M3**▼ B**

b) forma i treść sprawozdań, określonych w ust. 2, oraz częstotliwość z jaką mają być one przedstawiane.

▼ M3

▼B*Artykuł 10*

Nie później niż dnia 1 stycznia 2005 r. Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie, sporządzone na podstawie opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, w sprawie różnych systemów hodowli kur niosek, w szczególności tych objętych niniejszą dyrektywą, uwzględniając zarówno patologiczne, zootechniczne, fizjologiczne oraz etologiczne aspekty różnych systemów i ich wpływu na zdrowie i środowisko naturalne.

Sprawozdanie to będzie również sporządzone na podstawie badania społeczno-gospodarczych implikacji różnych systemów i ich skutków dla partnerów gospodarczych Wspólnoty.

Dodatkowo, towarzyszą mu właściwe projekty uwzględniające wnioski sprawozdania oraz wyniki negocjacji Światowej Organizacji Handlu.

Rada stanowi kwalifikowaną większością w sprawie tych projektów, w terminie 12 miesięcy od chwili ich przedstawienia.

▼M1*Artykuł 11*

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ⁽¹⁾.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE ⁽²⁾.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

▼B*Artykuł 12*

Dyrektywa 88/166/EWG traci moc z dniem 1 stycznia 2003 r.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, łącznie z wszelkimi karami, konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy, nie później niż do dnia 1 stycznia 2002 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

2. Państwa Członkowskie mogą, przestrzegając ogólnych zasad ustanowionych w Traktacie, utrzymywać lub stosować na swoim terytorium przepisy ochrony kur niosek, które są bardziej rygorystyczne niż te przewidziane w niniejszej dyrektywie. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach podjętych w tym celu.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które zostały przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

ZAŁĄCZNIK

W uzupełnieniu odpowiednich przepisów załącznika do dyrektywy 98/58/WE, stosuje się następujące wymagania:

- 1) Wszystkie kury muszą być kontrolowane przez właściciela lub osobę odpowiedzialną za kury co najmniej raz dziennie.
- 2) Minimalizowany jest poziom hałasu. Unika się stałych lub nagłych odgłosów. Wentylatory, maszyny do karmienia lub inne wyposażenie jest tak skonstruowane, umieszczone, obsługiwane i konserwowane, aby powodowało możliwie najmniejszy hałas.
- 3) Wszystkie budynki mają poziom oświetlenia wystarczający do tego, aby umożliwić wszystkim kurom wzajemne widzenie się i aby były wyraźnie widoczne, by mogły badać swoje otoczenie wizualnie i wykazywały normalny poziom aktywności. W przypadku gdy występuje światło naturalne, otwory świetlne muszą być rozmieszczone w taki sposób, aby światło było równomiernie rozprowadzane w obrębie pomieszczeń.

Po pierwszych dniach konfekcjonowania, system oświetlenia jest taki, aby zapobiegał powstawaniu problemów zdrowotnych i behawioralnych. W związku z tym należy stosować rytm 24-godzinny, który zawiera właściwe nieprzerwane okresy ciemności, trwające, według wskazań, około jedną trzecią doby tak, aby kury mogły odpocząć i aby uniknąć problemów, takich jak niedobór odpornościowy i anomalie oczne. Należy przewidzieć wystarczająco długi czas zmierzchu, gdy światło jest stłumione, aby kury mogły usadowić się bez przeszkód lub urazów.

- 4) Te części budynków, wyposażenie lub narzędzi, które stykają się z kurami są dokładnie oczyszczane i regularnie dezynfekowane, a w każdym razie każdorazowo przy przeprowadzaniu wyprowadzania oraz przed wprowadzeniem nowej partii kur. W czasie, gdy klatki są zajęte, powierzchnie i całe wyposażenie utrzymywane jest w dostatecznej czystości.

Odchody muszą być usuwane tak często jak jest to konieczne, a martwe kury muszą być usuwane każdego dnia.

- 5) Klatki muszą być odpowiednio wyposażone, aby zapobiec ucieczkom kur.
- 6) Pomieszczenia składające się z dwóch lub więcej kondygnacji klatek muszą mieć urządzenia albo muszą być podjęte właściwe środki, pozwalające na kontrolę wszystkich kondygnacji bez utrudnień i ułatwiające wyprowadzanie kur.
- 7) Konstrukcja i rozmiary drzwi klatek muszą być takie, aby dorosła kura mogła być wyjęta bez narażania jej na niepotrzebne cierpienie lub doznanie urazów.
- 8) Bez uszczerbku dla przepisów pkt 19 załącznika do dyrektywy 98/58/WE, zakazane są wszelkie okaleczania.

Jednakże, w celu zapobieżenia wrywaniu puchu i kanibalizmowi, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na przycinanie dziobów pod warunkiem, że jest ono przeprowadzane przez wykwalifikowany personel na kurczakach, które nie są starsze niż 10 dni i są przeznaczone na nioski.